

første Gang, at intet Overskud er kommet af de vestindiske Der. Overskuddet har i det Hele taget varieret meget. At det nærværende Finantsforslag udviser et saadant ugunstigt Resultat, har allerede sin Grund i den Begivenhed, som indtraf i 1848 og dens Følger, som endnu ikke ere forvundne, navnlig fra den betydelig militaire Styrke, som endnu maa holdes i Vestindien, og som skyldes de danske vestindiske Beboere, for at opretholde Roligheden, en Rolighed, som ikke alene kunde forstyrres indenfra, men ogsaa kunne være udsat for Forstyrrelse fra andre Der i de vestindiske Farvande. Imidlertid er det ikke alene den militaire Styrke, som foranlediger det ugunstige Resultat, men der er jo ogsaa, som Motivene til Lovudkastet oplyser, forskjellige andre Brøst, hvora Administrationen væsentligt lider der. Det er for Regjeringens Medlemmer stedse en særegen Sag, i en gjennemgribende Grad at beskæftige sig med disse fjerntliggende Der, især under de Omstændigheder, hvorunder vi have befundet os, og saalange denne Overgangsperiode ikke er overfreden. Regjeringen har imidlertid det Haab, ogsaa i denne Henseende at kunne tilvejebringe et bedre Resultat for Fremtiden. Der er endnu en Sag, om hvilken de vestindiske Indvaaneres Haab og Ønsker maaskee dreier sig meest af alle; det er nemlig den, hvorvidt der kan og bør tilstaaes nogen Erstatning for det Tab, de ved den omhandlede Begivenhed have lidt. Jeg vilde ikke forbigaae dette Punkt, men jeg vil nu kun bemærke, at Regjeringen med velberaad Hu ikke troer at burde bringe denne Sag under Overveelse eller tage Initiativet hertil; hvad der kan skee og maaskee ogsaa bør skee næste Gang Rigsdagen samles, det skal jeg ikke for Diebliffet indlade mig paa. Med Hensyn til de islandske Indtægter troer jeg intet særligt at burde bemærke; saalange som Islands forfatningsmæssige Stilling til det øvrige Rige ikke er endelig bestemt, anseer

jeg det for hensigtsmæssigt ikke at berøre dette Punkt videre. Heller ikke ved de under næste Extra opførte „adskillige Indtægter“ skal jeg videre opholde mig, men henviser til Motivene. Hvad derimod den næste Indtægtspost, Stats-Activerne, angaaer, skal jeg tillade mig for det Første at fremhæve, at alle de separate Fonds, som det for Diebliffet har været muligt at inddrage, de ville findes at være inddragne. Der er imidlertid endnu adskillige Poster tilbage, med hvis Nævneelse jeg ikke skal opholde Thinget for Diebliffet, som Regjeringen ikke saaledes har kunnet betragte som umiddelbar Staten vedkommende, og som derfor ikke har kunnet inddrages i den almindelige Statskasse, under den almindelige Finantsbestyrelse, men som man endnu har maattet lade staae hen. Jeg skal dernæst tillade mig at henlede Opmærksomheden paa nogle almindelige Regler, som ere opstillede med Hensyn til Reservecapitalen. Det maa vistnok erkendes at være i en særdeles Grad ønskeligt, at Regjeringen selv under de Vanskeligheder, hvori vi befinde os, tager Hensyn til Fremtiden; og at der maa gives Regler for en fornuftig Regulering af et saa vigtig Anliggende, som Reservecapitalen er, derom tør vel ingen Tvivl være, ligesom jeg troer, at disse Regler bør gives et videre Omfang, end Finantsministeren hidtil har dristet sig til at give dem.

Rettelser

- i Ordforerens Foredrag under Behandlingen af Foretningsordenen.
- Sp. 180 4 L. f. o., „der“ udgaaer.
 — 184 1 L. f. o., „35“ læs 30.
 — — 12 2. f. o., „nogen“ læs „ei alle“.
 — 190 21 L. f. o., „nærværende“ læs „værnende“.
 — 191 27 L. f. o., „anførte“ udgaaer.
 — 203 39 2. f. o., „Jeg troer nemlig“ læs „da troer jeg“.
 — 223 3 L. f. n., „Hoved-Formand“ læs Hoved, Formanden“.
 — 229 4 L. f. o., „Thingets Formand“ læs „Thinget“.
 — 232 14 L. f. o., „urimeligt“ læs „unueligt“.
 — 331 15 L. f. o., „f. N.“ læs „1848“.
- Sp. 524. L. 15 f. o., „Undtagelser“ læs „Erfaringer“.